

..כושני מנואנס פתח את הדלת של בי'ת'...

על השולחנות היקרים התגוללו פחיות בידה...

העניין נגמר בשלב זה בתיקו. הדייר יישאר בדירה, תוך שהיא מתחייב למלא את תנאי החוזה. ובדירה לא יתגורר איש מלבדו ומלבד כרדודו. גם העוורת. אשר תמשיך לנקות את הבית, לא תתגורר שם אלא תמצא מקום מגורים אחר. מייק בורשטיין היה מאוד בלתי

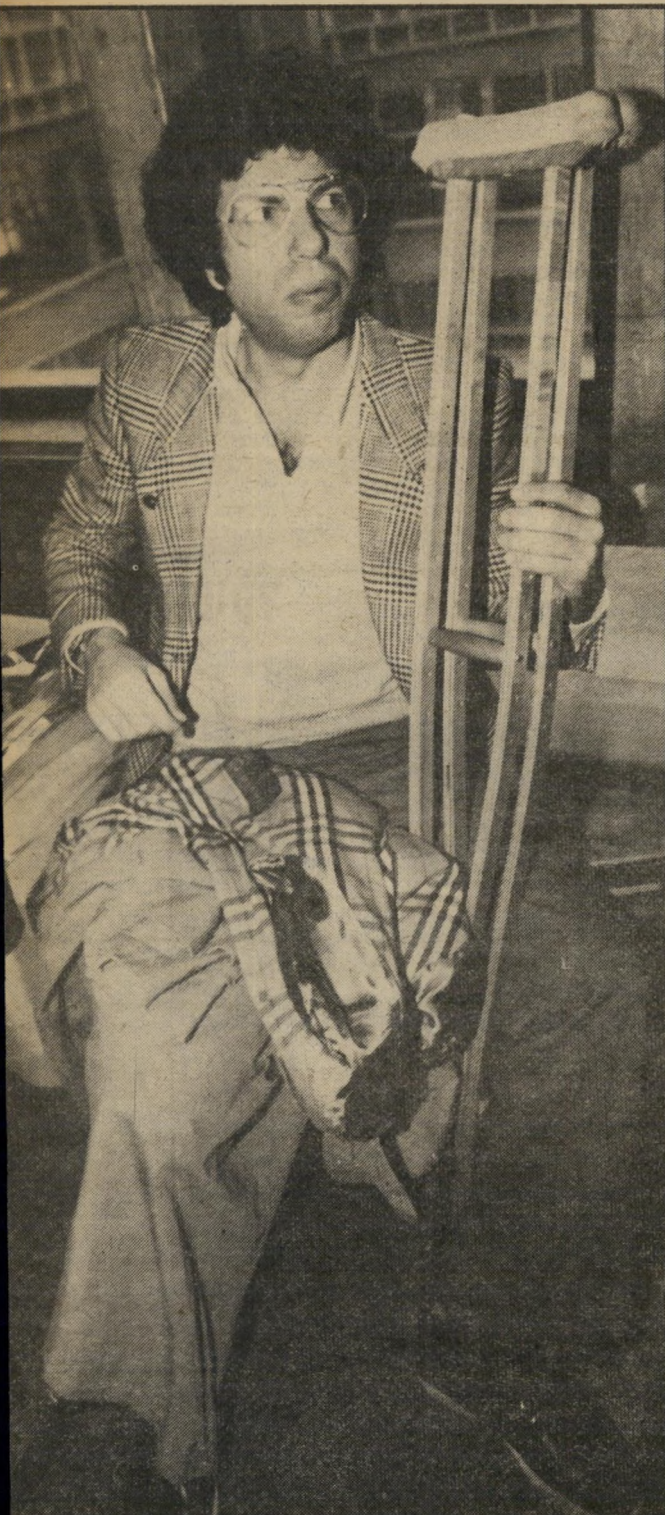
חיונית כדי לשמור על נקיית הבית. סנגיפר לא הכחיש כי הר עוורת גם עובדת בזמנה החופשי במסעדת לוסוס, אך בכך לא ראה כל קשר לחוזה השכירות. הדיון התחיל כאשר עורכי-הדין שפצירר ביקש את פינוייה-הדירה ר פיצויים עבור הנזק שנגרם. הוא הציע כי הנוקים יוערכו על-ידי

ימים אחדים הגיעו לארץ עידית והילדים, כאשר ביקרה עידית לפני כשבוע אצל חברים ברמת-השרון, החליטה לערוך ביקור-פתע בביתה. וכך היא מתארת את מה שראו עיניה: "זה היה ב-7 בערב. את הדלת פתח לי כושי מנומנם. הר בית נראה כמו אכסניית-דרכים מעופשת. על שולחנות המהגוני שלי היו מספורות פחיות בידה רי-קוח. המגורה היתה שבורה. במיט-בח היה ליכלוך נורא. לחדר האורחים למטה הוכנסו מיטות-זוגיות ובחדר היו עוד שני כושים. היתה שם גם אשה בשם קארן שאמרו עליה שהיא המנקה. היא סיפרה לי כי היא עובדת במיט-עדה לוסוס כמקבלת הזמנות. ר-גרה בבית. כל הכרשים נראו נפי-חדים מאוד שנתלונן עליהם. כנר-אה שאין להם רשינות-עבודה. אבל אמרתי להם שכאן לא דרום אפריקה ואני לא גיוענית."

עידת המשיכה את הסיוור בדירה ובחדרי-הילדים גילתה ערבי פצוע. שראשו חבוש בתחבושת, כשהוא ישן על אחת המיטות. "בסך-הכל היו חמישה אנשים בדירה", סיפרה עידית. מוזעזעת לגמרי רצה עידית ל-עורכי-הדין שפצירר וביקשה ממנו לעשות משהו. הוא הציע להגיש תביעת-פינוי, אך ביקש לערוך סיוור נוסף בדירה לפני הגשת התביעה. למחרת בבוקר חזרה עידית בלוויית עורכי-הדין ושני שוטרים ממיט-טרט רמת-השרון לדירה. הפעם היו כבר כמה סינויים. בבית לא היה איש אלא הערבי הפצוע שישן בע-רב הקודם על מיטות הילדים. הוא

דייר סנגיפר (מפתיר פניו) ופרקליטו בן-עם רק ב'דוד ועוורת

בער-בית מייק בורשטיין בקשה לצו-פינוי

מרוצה מהתוצאות. הוא הצהיר כי יעזרו וימשיך במישפט גם אם זה יקח זמן רב. יש מישפטים הנמשכים עשר שנים ובסוף מקב-לים את מה שרוצים. אמר. עידית ביקשה ממייק שישמור על קור-רוחו ושאלה בהתרגשות את סנגי-גיפר מדוע עשה להם את מה ש-עשה. השלב הבא בדיון יהיה כנראה תביעת-פינוי שתוגש בדרך המ-קובלת, כדי לאלץ את הדייר לע-זוב את הבית. אידנה אלק

שמא' מוסמך. עורכי-הדין בן-עם התנגד לתשלום נזקים, אך הסכים לפנות את הדירה ולשלם את שכר-הדירה עד לרגע הפינוי. השופט שמע את הצדדים ואחר-כך הזמין את עורכי-הדין ללישכתו. צעקות רמות נשמעו מתוך הלישכה הסי-גורה, ואחר-כך יצאו עורכי-הדין והסבירו לשולחיהם כי בעצם יש להתחיל את הכל מחדש. התברר כי התהליך המישפטי שבו הוגשה תביעת הפינוי לא היה המתאים, ולכן לא היה השופט מוסמך כלל לדון בה. על כן בוטלה התביעה.

צעיר ורווק לבית גדול כל כך, ר-חשש כי הצעיר יערוך שם מסיבות. אבל סנגיפר הסביר לו כי הוא בעל אמצעים ומעדיף לגור בבית שכולו שלו, שבו לא יפריע לו איש ללמוד, ולא בדירה קטנה כ-בית משותף. הצדדים הסכימו על שכר-הדירה של 700 דולר לחודש, ועורכי-הדין מאיר שפצירר ערך את החוזה. הדייר התחייב לשמור היטב על הדירה ועל הגן, ולא להכניס שום אדם פרט לבני מישפחתו הקרובים. סנגיפר, שהוא בן למישפחה פרסית עתירת נכסים, הסביר ל-מייק כי הוא שותף במיסעדה ה-

פיקו תלמידות תיכון, מע-ריצותיו הגדולות של הזמר מייק בורשטיין, התקשו להכירו ב-מיסדרון בית-המישפט. הוא היה לבוש בפשטות, הרכיב משקפיים ונתמך בקביים. מראהו היה רחוק מאוד מדמות הכוכב העליון, מלך-ברודווי. אשתו, עידית, עמדה ליד נסערת. בנייה-זוג באו לבית-המיש-פט כדי להגיש בקשה לצו פינוי נגד ג'ורג' סנגיפר, ששכר את ביתם ברמת-השרון. עשרים שנה אני עובד כדי ל-הקים לי את הבית הזה", אמר ה-זמר בהתרגשות. "כל ימי חיי התי-גוררתי עם הורי בבתי-מלון בערים

הצרות של אייב בורשטיין

סיגית לוסוס, ולכן אין לו בעיות כססיות ויוכל לשלם את כל התש-לומים במועדם. הוא הזמן את בעל הבית שלו לארוחה סיגית לחגוג את שכירת הדירה, והשניים נפ-רדו בידדות.

ההליך

הלא נכון

יחה עם סנגיפר לא הע-לתה דבר. הצדדים נפגשו בבית-המישפט. ביום הרביעי בבוקר הגיעו מייק ואשתו בחברת עורך-דינם לאלמו של השופט חיים אילת. סנגיפר הגיע עם בן-דודו ועם עורכי-דינו משה בן-עם. סנגי-גיפר אמנם עושה רושם מצויין, הוא לבוש בקפידה, מסורק למשיעי ודובר עברית רהוטה. הוא סירב להתייחס לנושא הדירה, הוא סירב להעלות הרה כי הוא לומד שנה שלישית מישפטים באוניברסיטת ברי-אילן; ומתכוון לסיים בשנה הבאה את לימודיו ולהתחיל ב-סטאז'. בתצהיר שהוגש מסעמו נאמר כי בדירה התגורר רק בן-דודו של סנגיפר, ועוורת הבית. בכך, טען השוכר, לא הפר את החוזה, מכי-וון שותף לו לשכן בדירה בני-מישפחה קרובים, והעוורת היתה

אכסנייה

מעופשת

אלם כבר אחרי הודשים התחילו מגיעות לאזניו של בורשטיין שמועות מדאיגות. ידיד המתגורר בקירבת ביתו טילפן אליו לגיריורק, וסיפר לו כי ראה סי-פוסים מוזרים, כושים וערבים, נכ-נסים ויוצאים מבתו. מייק המוד-אג לא אמר מילה לאשתו אבל התקשר לעורכי-הדין שפצירר ו-ביקש אותו לבדוק את העניין. שפצירר טילפן לדייר, ושמע מפיו כי הכושיה היא העוורת המנקה את הבית, וכי אם היה עוד אדם, היה זה בוודאי החבר שלה, שבא לקחת אותה מהעבודה. הכל היה אולי נשכח מלבו של בורשטיין, לולא חזר ארצה לחופ-שת חנוכה. מייק הגיע לארץ רא-שון והתחיל מייד בהופעות ותזרות מפרכות שגולו את כל זמנו. הוא אף לא הספיק לטלפן לדייר. אחרי

השונות שבהן הופענו, וזה הבית הראשון שהוא שלי", את הבית ה-מפואר. בעל ארבעת המיפלים, רכש בורשטיין לפני ארבע שנים. מאז השקיעו בו בנייה-זוג את כל גישמתם. הם מילאו אותו בחפצי-אמנות יקרים שאספו ברחבי העו-לם. הכניסו לתוכו שטיחים שמיכות וכרס שירשו מאמה של עידית, ושמרו עליו כעל בבת-עינים. כאשר הזמן מייק בשנה שעב-רה לככב במחזה ברונס בניו-יורק, נסעה כל המישפחה לארצות-הבי-רית והבית נותר מיותר. רק ילדיהם של השכנים היו משיגים על ה-גינה ושמים עין על הבית. אבל הזמן התארך, הוצאות החזקת בית כזה הן מרובות, וחברים השפיעו על מייק ועידית כי כדאי להם ל-השכיר אותו. "בית שעומד ריק הולך לסמיון. אביורים מחלידים ר-גשברים והגינה מתיבשת", הם הפצירו בוג, ואמנם, כאשר חזר מייק לזמן קצר לישראל, כחודש ספטמבר, התקשר עם המתוכת אלונה מיכאל, וביקש ממנה למצוא לו דייר רציני. הדייר שנמצא היה ג'ורג' סנגי-גיפר. הוא הציג את עצמו כסטור-דנט למישפטים, עשה רושם מצו-יין, וביקש לשכור את הבית בחור-מייק לא הבין מדוע עזבתי ביד